

De Figurant: Mathilde van Dort

Als Mens:

Door een lornet {briljetje op een steeltje} kijkt zij naar de mensen die voorbij lopen.

Haar observatie voelt gewichtig aan, zoals zij daar zit met haar modieuze tropen flaphoed op.

Ze zit in een toneelstuk, maar zij had net zo goed aan een strandbarretje kunnen zitten.

Turend over de zee... ...uuu... ...over de marmeren zaalvloer van 't museum. De gracieuzische zuilen, die tot aan het kleurrijke plafond reiken.

Ongedwongen en een tijdloze rust, straalt zij uit.

Zo ook Mathilde, heeft een bekwaamde uitstraling.

Als Figurant:

Als figurant heb je nagenoeg geen, of praktisch geen tekst.

Desalniettemin, spreekt des te meer de lichaamstaal. De expressie en de Mimiekke. De trekken in je gezicht, spreekt dan voor zich.

Dit zag er bij jouw Mathilde, goed uit.

Ook je gezicht liet je regelmatig aan het publiek zien. Sommigen momenten kan je een profiel in je spel gebruiken, en andere delen in een scène, kan je meer front, of juist afwisselend de achterzijde, profiel en front gebruiken.

De regisseur begeleid je hierin.

Je reageert hier adequaat op. Een pluspunt.

*Mathilde verplaatst zich Kalm,
ze zit in haar rol, en eet zo nu en dan van de Zalm.
Tenminste, zo lijkt Het,
want ze kijkt zo Koket, (pronken)
wanneer ze opstaat van d'r tafeltje en loopt naar het Buffet.
En terwijl zij daarheen loopt, kijkt zij Rond,
en ach, kijk daar eens, het is die vrouw in 't Bont,
bewoog zij nu in het schilderij met haar Ko... ?
Zij wist het niet Zeker
en kijkt is wat Beter.
"Parbleu," zegt Mathilde, "het is echt Waar,*

*ik zag `t, ik zag `t, het was de overgrootmoeder van Saar.
Heb je `t gezien, heb je `t Gezien? O grutjes, o grutjes Mien.
Kom, we gaan er gauw vandoor, want `t is hier niet Pluis,
in dit duivelse Huis.”*

*“Als ik dat geweten Had,
was ik nooit naar het museum gegaan, maar naar het Saunabad!”*

Nog even dit:

*De naam ‘Mathilde’ is afgeleid van de naam ‘Matille’.
Zij leefde in de tijd van Karel de Grote en kreeg de naam; ‘De Machtige
Strijdster,’ of te wel; ‘Matille.’
Deze naam was zij waardig, omdat zij vanaf haar veertiende jaar het ouderlijk
huis verliet en in de bossen ging leven.
Daar sloot zij zich een jaar later aan, bij een groep patriotten.
Gezamenlijk streden zij voor de onafhankelijkheid.
Tot aan haar dood is zij de aanvoester van die beweging geweest.*

Een soort ‘Robin Hood,’ maar dan zonder hoed... ...uuu, juist ja !